

KARIN

FRÖKEN ANNA ERIKSSON I BODSJÖ

JA, så här ser hon ut...! den mångomgissade Karin. Hon, som skrifvit så mångt vackert poem i tidningarna, verser utan ordgrannlåt men så mycket mera tankeskärpa och hjärtevärm i. Hon, som i våras i tidningspressen drog i härnad för de ringaktade och missaktade bolackarne, och lärde oss, att äfven *de* äro människor med kraf på mänsklig tillvaro, med oafvisliga anspråk på att *rättvist* bedömas af den enskilde, af samhället. I denna strid om "bönder och arbetare" inlade hon en sådan kraft, att många trodde, det signaturen Karin var en förklädd karl, borde sålunda ha hetat Kar'en i st. f. Karin. Ja, hon

stridde verkligen som en hel karl. Ingen torde ha beundrat hennes fäktning så, som nedskrifvaren af dessa rader, hvilken i flera år varit personligen bekant med den flärdlösa, blyga och tillbakadragna författarinnan och smeddottern vid Gimåns strand. Sannerligen kom man inte att tänka på *smedsonen* från Svartåns strand, Olaus Petri, då man såg det oförskräckta mod, den djärfhet och talang med hvilken hon kämpade för sina bröder, de *hemlösa* bolagsarbetarne.

I denna strid var enviget mellan smeddottern och smeden Kilian det intressantaste, hvilket slöt med en så innerligt vacker tablå:

De båda stridande i frid, pekande med sanningssvärdet på ett välodladt vackert torp i skogen — stugan rödmålad med hvita knutar och fönsterkarmar, just som Kilian vill ha'et — båda visande de många, många, arbetsduktiga men hopplösa bolackarne deras säkra sociala och ekonomiska räddning, deras lyckohem. En mur skilde den stora skaran från *torpet, det egna hemmet*. Den muren heter: *böndernas och jordpatronernas outgrundliga Fåfnis-sinne, när det gäller jorden*.

Att nu Karin låtit sin förklädnad falla...?! Ja, se det beror just på den här kalendern. När hon fick veta idén med densamma, blef hon så förtjust, så att hon icke blott lämnade det begärda bidraget utan äfven, efter noga betänkande, det begärda fotografiet och lefnadsdata; med ett ord: lät sin djupt dolda anonymitet försvinna.

I de knapphändiga upplysningar hon lemnat om sitt lif, säger hon sig vara född under det värsta nödåret någon minnes. (1867 eller 77?)

Födelseorten är Värmland. Men så långt hon kan erinra sig, har hon tillhört Jämtland och jämtarna; och hon försäkrar, att hon älskar det landet och det folket mer än det hon stammar ifrån. Hennes far, som dog i fjol, har i 30 år varit smed för Gimåns Flottningsbolag. Från sitt femtonde år har hon tillhört goodtemplarorden och började, såsom så många andra, sitt skrifveri med att "klottra" något för en logetidning.

Denna höst har hon flyttat från Gimån till Skurun i Bodsjö, där hennes bror är bosatt.

En kroppsarbetets dotter och ifrarinna för nykterheten, är det således lätt förklarligt, att hennes sånggenius vanligen dväljes inom det praktiska lifvet och alltid — i moral och sanning — styr på ett bestämdt mål.